

Sven Nordqvist

PETTSON PLEACĂ ÎN EXCURSIE CU CORTUL

Traducere din suedeză de Gabriella Eftimie

Într-o zi, moșul Pettson se urcă în pod ca să caute o pungă cu plute pentru undița lui. Avea impresia că le văzuse acolo. Ca de obicei, motanul Findus încerca să-l ajute la căutat. Când Pettson ridică o cutie, Findus descoperi un cârnat verde. Un cârnat mare și verde, din pânză. Sări pe el și încercă să-și țină echilibrul. Când o luă înainte, cârnatul se rostogoli înapoi. Când merse înapoi, cârnatul se rostogoli înainte. Când începu să alerge, cârnatul începu să se rostogolească și mai repede.

— Uită-te la mine, Pettson! strigă el.
Pettson scoase nasul din cutie.
— Hm, da, da. Ai grijă să nu cazi pe...
— Ajutoooooor!
Cârnatul sări pe scările abrupte și motanul se năpusti după el.

Pettson alergă în urma lui.

— Findus! Ce-ai pățit? Te-ai lovit?

— Daaa, cred că mi-am rupt urechile. De ce ții cârnații ăștia mortali în pod? se lamentă Findus.

— Ăla e un cort, spuse Pettson.

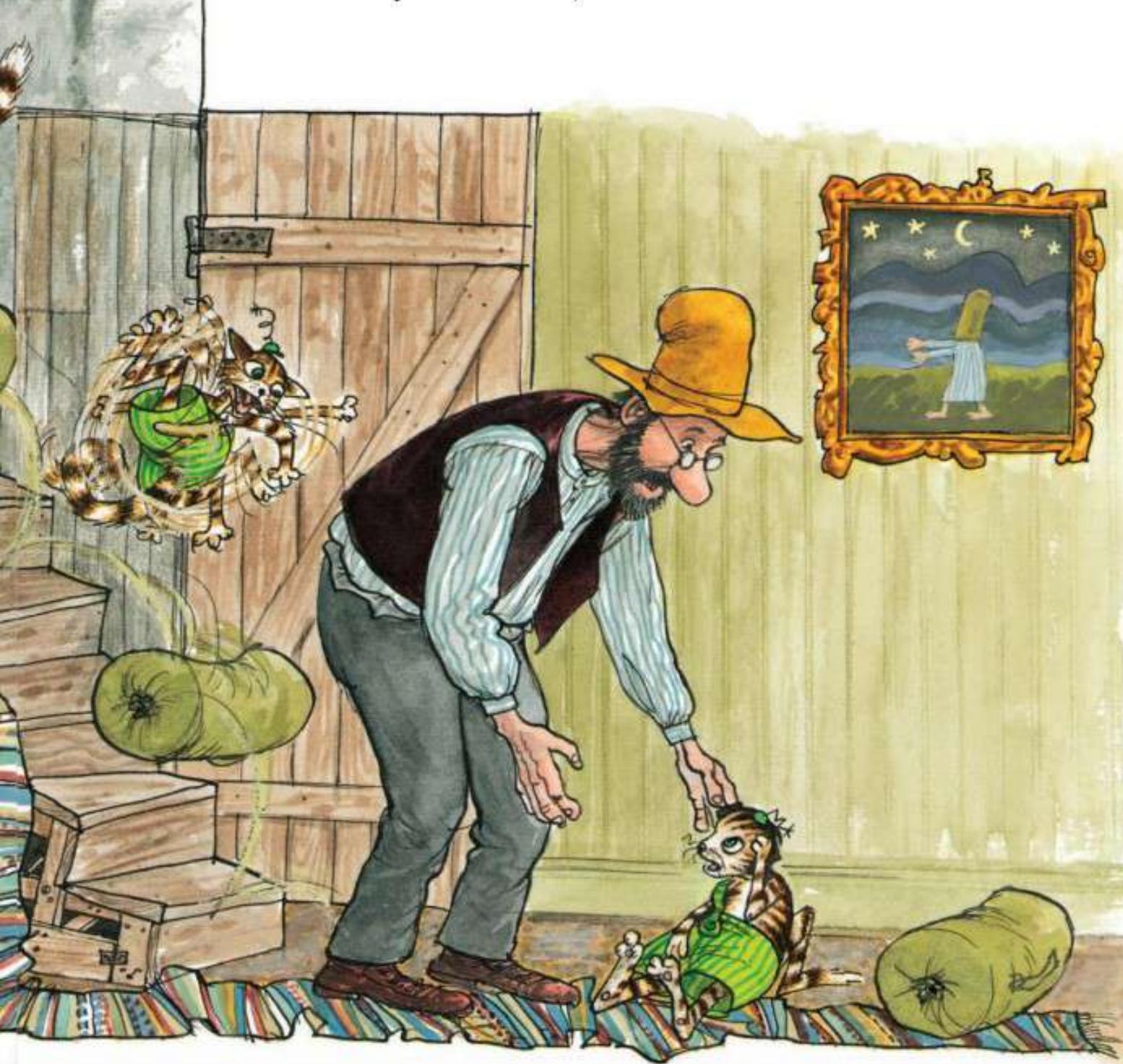
— Cum adică? Ce-i ăla, „cort“? îl întrebă Findus.

— O casă de pânză în care dormi când pleci în excursie la munte, de pildă.

Motanul căscă ochii la moș, de parcă s-ar fi îndoit de sănătatea lui mentală.

— Cum să dormi în asta când te duci în excursie? Te plimbi ca un somnambul sau cum? Cu cârnatul pe cap?

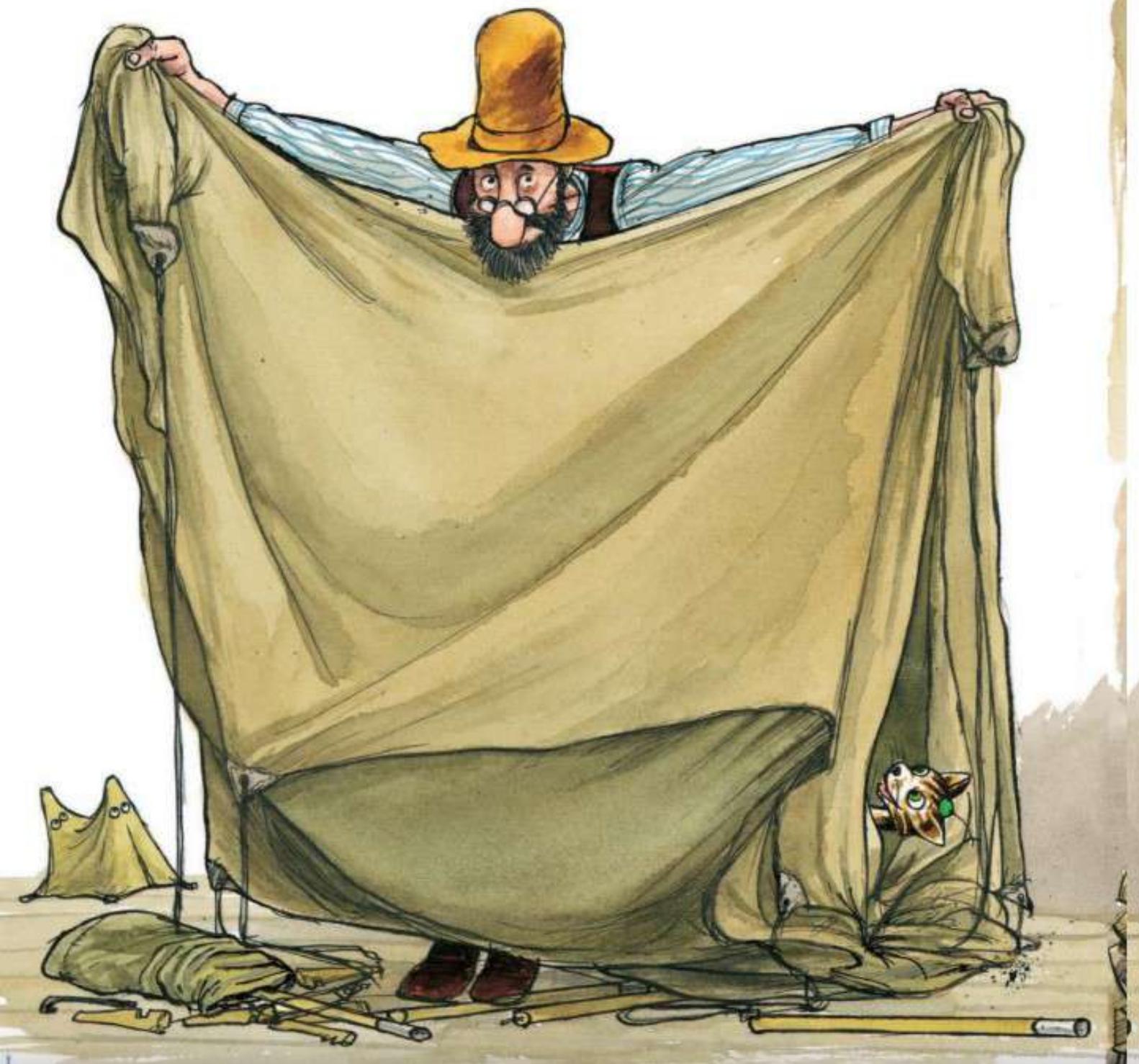
— Nu, nu, spuse Pettson pe un ton extrem de răbdător. În husa aia e un cort împachetat. Vino să-ți arăt.

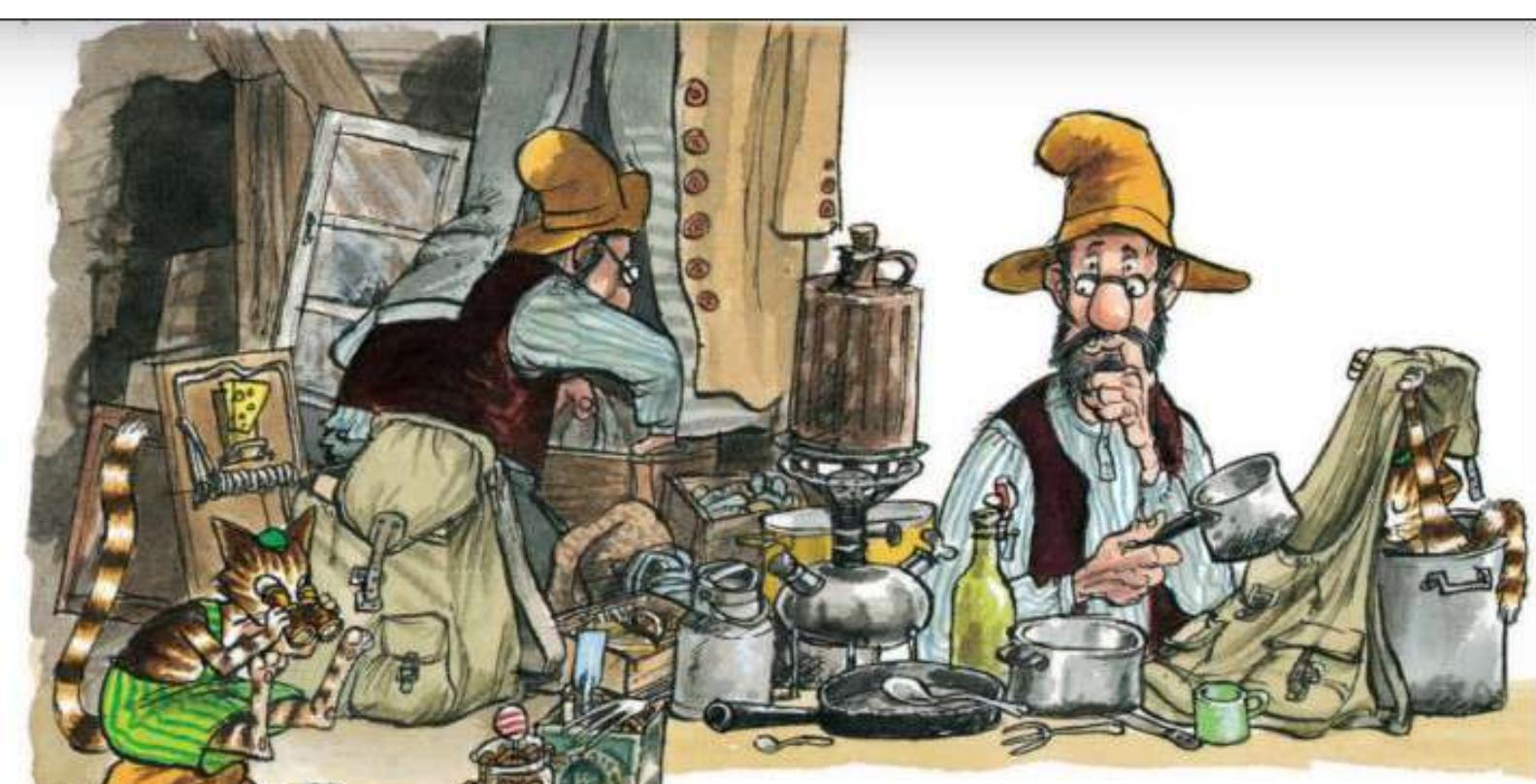

Pettson scoase cortul din husă și-l despături. Își aduse imediat aminte cum era să stai întins în cort când îi simți miroșul, deși nu mai fusese cu cortul de câțiva ani buni. Cât s-a distrat când era Tânăr și pleca hai-hui cu cortul! Oare să mai încerce o dată? Ar fi ocazia perfectă să-și testeze noua invenție.

Findus găsi deschizătura și se strecură înăuntru.

- Vreau să dorm aici, spuse el. Nu putem să plecăm la munte? Unde e muntele?
- Munții cu adevărat înalți sunt în Laponia, spuse Pettson.
- Dar avem un munte înalt și-n spatele atelierului. Putem să facem o drumeție și acolo, spuse Findus.
- Ei, aia nu-i o drumeție. E o plimbare de un sfert de oră, își dădu cu părerea moșul.
- Dar, Pettson, nici nu trebuie să ne plimbăm mai mult. Putem să facem o drumeție scurtă și să dormim după aia în cort.

— Aș vrea să-mi testezi invenția, zise Pettson. Propun să dăm o tură în jurul lacului și să punem cortul la jumătatea drumului. Putem să și pescuim. Stăm pe malul lacului, ne uităm la apus și facem biban la grătar.

— Daaa, aşa facem! Hai să mergem! strigă Findus și o tuli afară.

— Liniștește-te. Mai întâi trebuie să adun câteva lucruri.

Cortul, sacul de dormit, rucsacul, cana pentru cafea, invenția neterminată...

Lui Pettson îi luă ceva timp să se gândească și să găsească tot ce trebuia să ia cu el. Motanul îl aștepta nerăbdător.

